

РЕШЕНИЕ

№ 128

гр. София, 09.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.12.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Димитрина Петрова

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8754** по описа за **2022** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр. с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Комисия за финансов надзор /КФН/, срещу Решение от 03.08.2022г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 20-ти състав, постановено по НАХД № 14950 по описа за 2021г.

В жалбата се твърди, че въззивното решение е неправилно, поради нарушение на материалноправните разпоредби и се иска неговата отмяна и постановяване на ново, с което да се потвърди наказателното постановление. Според касатора, съдът неправилно е приел, че в случая е приложима разпоредбата а чл.28 от ЗАНН.

Ответникът по касационната жалба – „СИИ ИМОТИ“ А., редовно призован не изпраща представител и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд–София-град, след проверка на оспореното решение във връзка с изложените в жалбата оплаквания, както и по реда на чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63в от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна.

С Наказателно постановление № Р-10-756/04.10.2021г., издадено от зам.председателя на КФН, на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5000 /пет хиляди/ лева, на основание чл. 221а, ал. 2, т. 1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК), за извършено нарушение на чл. 100н, ал. 1, вр. с чл.100т, ал. 1, вр.ал. 4 от ЗППЦК.

С обжалваното решение, въззивният съд е отменил наказателното постановление. За да постанови решението си, районният съд е събрал необходимите гласни и писмени доказателства, изяснил е фактите по делото, които се споделят и от касационната инстанция, въз основа на които е приел, че нарушението е безспорно извършено и установено, но поради своята маловажност е приложим чл.28 от ЗАНН.

Като извърши служебно проверка на основание чл.218, ал.2 от АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо като постановено от родово и местно компетентен съд в рамките на предоставените му правомощия, по отношение на акт, подлежащ на съдебен контрол.

По същество решението е неправилно.

Установено е, а и не се спори между страните, че „СИИ ИМОТИ“ А. е публично дружество, вписано под № РГ-05-1267 във водения от КФН регистър по чл.30, ал.1, т.3 от ЗКФН. , поради което същото се явява адресат на разпоредбите на ЗППЦК и подзаконовите нормативни актове към него. Именно в това си качество е било длъжно да разкрива публично регулирана информация, част от която е ГФО за дейността му, която следвало да предоставя на КФН по електронен път, чрез единната система за предоставяне на информация – e-R., ежегодно, в срок до 90 дни от завършването на съответната финансова година, който срок за 2020г. е бил 31.03.2021г.

Безспорно е установено, че това задължение не е изпълнено, което е констатирано от контролните органи при КФН след направена служебна проверка. Поради това деянието е квалифицирано като такова по чл.100н, ал.1, вр.чл.100т, ал.1, вр.ал.4 от ЗППЦК.

Съгласно чл.100н, ал.1 от закона емитентът е длъжен да разкрива публично годишния финансов отчет за дейността си в срок до 90 дни от завършването на финансовата година. Според чл.100т, ал.1, изр.първо, предл.първо от ЗППЦК емитентът или лицето, поискало без съгласието на емитента допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар, е длъжен да разкрива публично регулираната информация чрез предоставянето ѝ на комисията и на обществеността. Редът за изпълнение на това задължение е установен в разпоредбата на чл. 100т, ал 4 от ЗППЦК., която от своя страна подробно описва как емитентът е длъжен на разкрие информацията пред КФН - чрез единната система за предоставяне на информация по електронен път, изградена и поддържана от КФН. В този смисъл, настоящият касационен състав, намира че изпълнението на задължението за представяне на годишен финансов отчет на дружеството за 2020 г. пред Комисията се изпълнява с едно единствено действие, а именно: чрез електронното му публикуване в нейната електронна система. Неподавайки отчета в предвидения за това срок (90 дни) от завършването на финансовата 2020 г., касаторът е осъществил състава на вмененото му административно нарушение. Касае се за формално нарушение, такова на просто извършване, което е довършено с факта на неподаване на отчета в предвидения за това срок, без да се изисква настъпването на допълнителни съставомерни последици.

В разпоредбата на чл. 221а, ал. 2, т. 1, предл. 1-во, във вр. с ал. 1 от ЗППЦК за

юридическо лице е предвидено административно наказание имуществена санкция в размер от 5000 до 50 000лв. Настоящата инстанция приема същата за правилно определена по отношение на размера на санкцията 5 000 лв., поради това, че административно - наказващият орган я е наложил в минимален размер, отчитайки че нарушението по своя вид е първо.

Съдът намира, че в случая не следва да намери приложение разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Критерият за отграничаване на маловажния случай от обикновения случай на престъпление, посочен в чл. 93, т. 9 от НК е меродавен и при административните нарушения по аналогия, поради липса на дефиниция за маловажен случай в ЗАНН. Маловажен случай е този, при който извършеното деяние с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на другите смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид. Този критерий на преценка се прилага за всички деяния, когато трябва да се реши въпросът дали случаят е маловажен или не. В случая административното нарушение е формално, на простото извършване и настъпването на каквито и да е вреди от него не само няма отношение към съставомерността, но и техният малък размер или липсата им не могат по никакъв начин да обосновават маловажност на случая. По делото няма данни за смекчаващи вината обстоятелства, които да обусловят по-ниска степен на обществена опасност на конкретното деяние в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от този вид. Освен това, задължението за публикуване на ГФО е периодично такова, има обичаен характер, предвиденият в закона срок от шест месеца след края на периода е бил по-продължителен, т. е. срокът за публикуване на ГФО не е бил обвързан с една единствена конкретна дата, а е достатъчно дълъг и позволява спокойното попълване и подаване на отчета и е следвало да бъде спазен, което обаче не е било сторено. Следва да се има предвид и обстоятелството, че търговските дружества, като осъществяващи специфична дейност с цел печалба, са обект на специални регулации и те следва да организират дейността си по такъв начин, че да изпълняват стриктно и в срок повишените законови изисквания към тях.

Предвид изложеното, касационната жалба е основателна при така наведените касационни основания, поради което обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено и вместо това да се постанови ново, с което да се потвърди наказателното постановление.

При този изход на делото, направеното от касатора искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно, поради което и на основание чл.63д, ал.3 от ЗАНН, следва да му се присъди в размер на 80, 00 лева, определено на основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ

По гореизложените съображения и на осн. Чл. 222, ал. 1, вр. чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София град, V-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 03.08.2022г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 20-ти състав, постановено по НАХД № 14950 по описа за 2021г. и

ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № Р-10-756/04.10.2021г., издадено от зам.председателя на КФН, с което на „СИИ ИМОТИ“ А. е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5000 /пет хиляди/ лева, на основание чл. 221а, ал. 2, т. 1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК), за извършено нарушение на чл. 100н, ал. 1, вр. с чл.100г, ал. 1, вр.ал. 4 от ЗППЦК.

ОСЪЖДА „СИИ ИМОТИ“ А. да заплати на Комисия за финансов надзор сумата от 80лв. разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.